

Ești frunza

Intellanima

Ești frunza sub care sufletul meu tremurând
și-a găsit adăpost.
Tu mă ții vie
sub valul avid de ploaie
ce curge
și curge
și curge...
Sărmanul timp a devenit o molie mică și neagră
cu-aripi pleoștite, murate de atâta ploaie
și-ncearcă-n zadar să evadeze
săpând un tunel vertical
în peretele ploii.

Tu ține-mă lipită de tine,
Poezie!
Să-mi fii mereu acoperiș
și balansoar!
Prin tine pot să descifrez runele ploii,
doar tu îmi ești calea regală
de-a fi și de-a nu fi
și doar prin tine vreau să știu
ce este dincolo de zidul ploii...